

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky, IČ: 002 25 509**, se sídlem Praha 3, Koněvova 54/1107, zastoupen JUDr. Miroslavem Zámeškou, advokátem v Praze 1, Na Příkopě 23, **za účasti: 1) Mladá fronta a.s., IČ: 492 40 315**, se sídlem Praha 4, Mezi Vodami 1952/9, **2) MF MEDICAL & DIGITAL MEDIA s.r.o., IČ: 018 47 082**, se sídlem Praha 4, Mezi vodami 1952/9, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31. 10. 2012 č. j. O-445810/59452/2010/ÚPV,

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 21. 12. 2012 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31. 10. 2012 č. j. O-445810/59452/2010/ÚPV, kterým bylo k jeho rozkladu změněno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 10. 2010 o prohlášení slovní ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ za neplatnou na základě návrhu podaného společností Mladá fronta a.s., IČ: 492 40 315, ve výroku takto:

1. Slovní ochranná známka č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ se prohlašuje za neplatnou na základě návrhu podaného podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 4 písm. b) a c) téhož zákona.
2. Návrh na prohlášení slovní ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ za neplatnou podaný podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách ve spojení s ustanoveními § 4 písm. d) téhož zákona a podle ustanovení § 32 odst. 3 citovaného zákona ve spojení s ustanoveními § 7 odst. 1 písm. g) a k) daného zákona, se zamítá.

Napadená slovní ochranná známka č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ byla přihlášena s právem přednosti ode dne 23. 2. 2007 a zapsána dne 5. 3. 2008 pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: elektronické publikace s možností stažení, magnetická média, nosiče dat magnetické, nosiče dat optické, nosiče zvukových nahrávek, nahraný počítačový software; do třídy 16: časopisy (periodika), noviny, periodika, publikace, tiskoviny, tištěné publikace; do třídy 35: reklama, reklama on-line v počítačové síti, styky s veřejností, vydávání reklamních nebo náborových propagačních a inzertních textů, marketingové studie, organizování výstav (komerčních nebo reklamních); do třídy 41: elektronické publikování (DTP), informace o výchově a vzdělávání, organizování a vedení konferencí, nakladatelská a vydavatelská činnost v oboru zábavních, odborných, zpravodajských a vzdělávacích tiskovin, časopisů, periodických i neperiodických publikací, zpráv a informací, zvukových, textových a audiovizuálních nosičů, včetně multimediálních aplikací, organizování a vedení kongresů, organizování a vedení seminářů, organizování a vedení sympozií, organizování kulturních nebo vzdělávacích výstav, organizování soutěží (vzdělávacích nebo zábavních), výcvik (výchovný), vydávání knih, vydávání elektronických knih a časopisů on-line, vydávání textů, s výjimkou reklamních nebo náborových, vyučování, vzdělávací informace, vzdělávání (výchovné služby) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Společnost Mladá fronta a.s. – navrhovatel (v tomto řízení 1) osoba zúčastněná) podal dne 26. 6. 2009 návrh na prohlášení napadené slovní ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ za neplatnou podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b), c), d) zákona o ochranných známkách, jakož i podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. g) a k) téhož zákona. Návrh na prohlášení neplatnosti byl odůvodněn tím, že napadená ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost, neboť je tvořena výlučně označeními nebo údaji, které slouží v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo k označení jiných jejich vlastností, dále že by mohlo klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby, a že ochranná známka obsahuje znak vysoké symbolické hodnoty.

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 15. 10. 2010 návrhu vyhověl především s tím, že napadená ochranná známka je označením bez rozlišovací způsobilosti, které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, které v obchodě slouží k určení druhu poskytnutí služeb a je tvořeno označeními nebo údaji, které se staly obvyklými v poctivých obchodních zvyklostech v příslušném okruhu spotřebitelské veřejnosti, a majitel dostatečně

neprokázal, že by napadená ochranná známka získala před svým zápisem do rejstříku ochranných známek na základě užívání v obchodním styku ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám rozlišovací způsobilost tak, jak to vymezuje ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách.

Proti tomuto rozhodnutí majitel napadené ochranné známky podal dne 18. 11. 2010 rozklad, na jehož základě bylo žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31. 10. 2012 č. j. O-445810/59452/2010/ÚPV, změněno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví o prohlášení ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ za neplatnou. Potvrzeno bylo prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky s účinky ex tunc v rozsahu důvodu tzv. absolutní neplatnosti, týkající se zápisné nezpůsobilosti napadené ochranné známky spočívající v tom, že označení nemá rozlišovací způsobilost a není absolutně s to plnit funkci ochranné známky podle § 4 písm. b) a c) zákona o ochranných známkách, přičemž toto označení tuto způsobilost nezískalo ani po zápisu ochranné známky a nejsou tak naplněny podmínky, za nichž je možné aplikovat ustanovení § 32 odst. 2 téhož zákona. Návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou z tzv. relativních důvodů byl zamítnut.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí mj. konstatoval, že přihláška ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ byla podána dne 23. 2. 2007 Odborovým svazem zdravotnictví a sociální péče České republiky, tj. žalobcem. Uvedl, že žalobce doložil, že podání přihlášky předcházelo užívání označení „Lékařské listy“ pro označování přílohy, jež je součástí periodika „Zdravotnické noviny“ již od roku 1994. Dne 22. 11. 1994 uzavřely Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo zdravotnictví SR, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky a Slovenský odborový svaz pracovníků zdravotnictví a sociální starostlivosti, na straně jedné jako poskytovatelé, a společnost Strategie Praha, spol. s r.o., na straně druhé jako uživatel, Smlouvu, kterou poskytovatelé jako dosavadní vydavatelé periodického tisku nazvaného „Zdravotnické noviny“ převádějí na uživatele právo užívat při vydávání periodického tisku a v souvislosti s tím grafické logo tohoto titulu i grafickou úpravu tohoto periodika (dále jen „Smlouva“). Smluvní strany se dohodly v ustanovení čl. VII Smlouvy, že problematika ochranné známky bude řešena zvláštní smlouvou mezi smluvními stranami podle tehdy platného zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách. Společnost Strategie Praha (zapsána do obchodního rejstříku Městského soudu v Praze dne 29. ledna 1991 a vymazána dne 30. června 2001) byla posléze převáděna a organizačně slučována (Mona, s.r.o., Sanoma Magazines Praha s.r.o., One media s.r.o., Onetrade s.r.o. (tento převod je dle žalobce neplatný) a od č. 6/2005 je v tiráži uvedena jako vydavatel osoba zúčastněná ve správním řízení - navrhovatel prohlášení neplatnosti).

Žalobce v průběhu známkoprávního řízení uváděl, že pokud byla uzavřena dne 22. 11. 1994 Smlouva týkající se užívání grafického loga tohoto titulu i grafické úpravy tohoto periodika a následná dohoda uzavřená mezi Ministerstvem zdravotnictví ČR a Odborovým svazem zdravotnictví a sociální péče České republiky na straně jedné a společností Strategie Praha, spol. s r.o. ze dne 10. 12. 1997 o tom, že společnost Strategie Praha je oprávněná vydávat „Zdravotnické noviny“ svým jménem, a to do dne 31. 12. 2007, týkala se tato smlouva i její přílohy označované jako „Lékařské listy“. Žalobci tedy jako jednomu z poskytovatelů oprávnění vydávat „Zdravotnické noviny“, příslušela rovněž práva nakládat s označením „Lékařské listy“. V roce 2007 tedy žalobce podal přihlášku napadené ochranné známky a k námitce vznesené z moci úřední, že přihlašované označení nemá rozlišovací způsobilost, dokládal, že uvedené označení se na trhu používá k označení periodických

publikací zaměřených na oblast zdravotnictví. Na základě těchto dokladů byla přihláška zveřejněna a posléze - bez toho, že by proti zápisu byly vzneseny námitky, dne 5. 3. 2008 bylo označení zapsáno do rejstříku ochranných známek. Společnost Mladá fronta a.s. však podala dne 26. 6. 2009 návrh na prohlášení napadené slovní ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ za neplatnou podle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b), c), d) zákona o ochranných známkách, jakož i podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. g) a k) téhož zákona, jemuž bylo ve své podstatě vyhověno nejen prvostupňovým rozhodnutím, nýbrž i žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31. 10. 2012 č. j. O-445810/59452/2010/ÚPV.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti a tvrdil, že napadená ochranná známka byla do rejstříku ochranných známek zapsána poté, co Úřadem průmyslového vlastnictví tvrzená obecná zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení byla překonána podle § 5 zákona o ochranných známkách prokázáním jeho příznačnosti pro zboží a služby poskytované přihlašovatelem. Nejednalo se totiž o situaci, že by Úřad průmyslového vlastnictví případnou zápisnou nezpůsobilost označení ve smyslu § 4 písm. b), c), d) citovaného zákona vůbec neposoudil, či špatně vyhodnotil, při které by bylo možno následně ochrannou známku prohlásit za neplatnou podle § 32 odst. 1 téhož zákona.

Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi rozkladovými námitkami.

Žalobce odkazoval na své Vyjádření k výsledkům průzkumu rozlišovací způsobilosti ze dne 13. 8. 2010, v němž doložil, že od ledna 2009 užívá napadenou ochrannou známku prostřednictvím smlouvy a licence poskytnuté společností Ambit Media, a.s., IČ: 27422160, která s jeho souhlasem vydává periodikum Zdravotnické noviny, jehož nedílnou součástí tvoří příloha označovaná „Lékařské listy“. Lékařské listy vycházejí i v současnosti v minimálním nákladu 25.000 ks. Žalobce uváděl, že relevantní veřejnost označení „Lékařské listy“ vždy vnímala skrze označení Zdravotnické noviny, resp. takto označované periodikum vydávané žalobcem již téměř šedesát let.

Žalobce dále namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanovením § 2 odst. 2, 4 správního řádu, tedy zásadami ochrany nabytých práv a předvídatelnosti veřejné správy.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporuplné (str. 20 a str. 23).

Žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí bylo sice „pouze“ částečně změněno (II. výrok napadeného rozhodnutí), ale současně bylo zásadním způsobem změněno odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a zásadně změněno i hodnocení důkazů (viz str. 30) a došlo tak k zásahu do práv žalobce.

Žalobce se dovolával rozsudku Vrhelního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, a posléze i rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 31. 1. 2013 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 31. 10. 2012.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 4 písm. b), c) zákona o ochranných známkách, do rejstříku se nezapiše označení,

b) které nemá rozlišovací způsobilost,
c) které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, které slouží v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo k označení jiných jejich vlastností,

Podle § 5 zákona o ochranných známkách označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2012, č. j. 1 As 40/2012 – 24, nabytí rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jeho užíváním v obchodním styku (§ 5 zákona o ochranných známkách) se zkoumá ke dni rozhodování o přihlášce. Je proto přípustné prokazovat tuto skutečnost důkazními prostředky, které vznikly až po podání přihlášky ochranné známky.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. července 2011, č. j. 7 As 35/2011 – 246, prokázat, že označení, které nemá způsobilost rozlišit výrobky nebo služby, (§ 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách) tuto způsobilost získalo užíváním, lze u označení GOLF pro časopis o golfu například metodologicky vhodně strukturovaným a dostatečně reprezentativním sociologickým průzkumem u relevantní veřejnosti. Tou je nutno rozumět čtenáře v češtině vycházejících časopisů o golfu na území České republiky, nikoli pouze podmnožinu této skupiny v podobě předplatitelů konkrétního časopisu stěžovatele. Průzkum by měl ukázat, že průměrný spotřebitel v rámci relevantní veřejnosti (tedy ve svém souhrnu zcela výrazná většina relevantní veřejnosti) bez obtíží spojí ve své mysli v případě, že se bude zaobírat časopisy o golfu, pojem GOLF s časopisem stěžovatele a že si tento časopis nesplete s jiným obdobně zaměřeným nebo podobně pojmenovaným časopisem. Toto myšlenkové spojení by se mělo týkat i převážné většiny těch příslušníků relevantní veřejnosti, kteří časopis stěžovatele nesledují nebo sledují jen občas či nepravidelně, např. proto, že pravidelně sledují jiné časopisy o golfu.

Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí a tvrdil, že nebylo lze napadenou ochrannou známku prohlásit za neplatnou, a že byla přihlašovatelem již jednou prokázána její rozlišovací způsobilost podle § 5 zákona o ochranných známkách. Namítal, že předložil doklady, které jednoznačně prokazují, že i kdyby napadená ochranná známka nezískala rozlišovací způsobilost před svým zápisem do rejstříku ochranných známek, což žalobce striktně odmítá, získala by ochranná známka rozlišovací způsobilost z důvodu jejího rozsáhlého používání ze strany společnosti Ambit Media, a.s. na základě licenční smlouvy. V této souvislosti odkazoval na své Vyjádření k výsledkům průzkumu rozlišovací způsobilosti ze dne 13. 8. 2010, v němž doložil, že od ledna 2009 užívá napadenou ochrannou známku prostřednictvím smlouvy a licence poskytnuté společností Ambit Media, a.s., která s jeho souhlasem vydává periodikum Zdravotnické noviny, jehož nedílnou součástí tvoří příloha označovaná „Lékařské listy“. Lékařské listy vycházejí i v současnosti v minimálním nákladu 25.000 ks. Žalobce uváděl, že relevantní veřejnost označení „Lékařské listy“ vždy vnímala skrze označení Zdravotnické noviny, resp. takto označované periodikum vydávané žalobcem již téměř šedesát let.

Uvedená žalobní námitka je založena na tvrzení, že žalovaný posoudil rozlišovací způsobilost ochranné známky v zápisném řízení a zjistil, že známka byla užívána, a proto nemá právo tuto známku prohlásit za neplatnou z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti. Městský soud v Praze však tuto námitku nemohl považovat za neodůvodněnou, neboť žalobce doložil uvedenými doklady pouze užívání napadené ochranné známky. Označení „Lékařské listy“ je ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám popisné, je totiž tvořeno výlučně údaji, které mohou sloužit k označení určitých vlastností dotčených výrobků a služeb. Nedostatek rozlišovací způsobilosti trvá, když žalobce neprokázal, že označení užíváním získalo rozlišovací způsobilost.

Podle rozsudku Tribunálu ve věci T-207/06 Europig SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) slovní ochranná známka, která je popisem vlastností výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství, z tohoto důvodu nezbytně postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu k těmto stejným výrobkům nebo službám ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení. (viz bod 47) Získání rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství vyžaduje, aby alespoň podstatná část relevantní veřejnosti identifikovala díky ochranné známce dotčené výrobky nebo služby jako pocházející od určitého podniku. Nicméně okolnosti, za kterých může být podmínka získání rozlišovací způsobilosti užíváním považována za splněnou, nemohou být prokázány pouze na základě obecných a abstraktních údajů, jako jsou určité procentní míry. Pro posouzení získání rozlišovací způsobilosti užíváním je třeba vzít v úvahu takové faktory, jako jsou zejména podíl na trhu, který ochranná známka zaujímá, intenzita, geografické rozšíření a doba užívání této ochranné známky, výše investic vynaložených podnikem na její propagaci, poměr zúčastněných kruhů, které identifikují výrobek jako pocházející od určitého podniku díky ochranné známce. Vhodnými důkazními prostředky jsou v tomto smyslu zejména prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení. (viz body 55–56)

K tomu je třeba dodat, že skutečnost, že slovní označení je popisné pouze ve vztahu k části výrobků nebo služeb spadajících do kategorie uvedené jako takové v přihlášce k zápisu, nebrání tomu, aby byl zápis tohoto označení zamítnut. Kdyby v takovém případě bylo předmětné označení pro dotčenou kategorii zapsáno jako ochranná známka, nic by

nebránilo jeho majiteli, aby jej užíval rovněž pro výrobky nebo služby této kategorie, pro které je popisné (viz rozsudek Tribunálu ve věci T-304/06 Reber v. OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), bod 92).

V inkriminované věci s ohledem na uvedené skutečnosti a ustálenou judikaturu musel Městský soud v Praze konstatovat, že žalovaný správní orgán nepochybil, když dospěl k závěru, že napadená ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 31. 1. 2013 upozornil, že úřední rozhodnutí o udělení ochrany průmyslovým právům není *res iudicata*. Odstranění stavu, který je případně v rozporu se skutkovým stavem, je obecně zajištěno institutem zrušení již uděleného práva, které je recentním zákonem o ochranných známkách koncipováno jako prohlášení známky za neplatnou s účinky *ex tunc*. Toto prohlášení neplatnosti pak není opravným řízením proti rozhodnutí o zápisu ochranné známky, ale zkoumáním splnění podmínek pro zápis ochranné známky jiným způsobem, a to vždy jen ve vztahu k důvodům uplatněným v tom kterém řízení. S tímto stanoviskem musel soud souhlasit, neboť je v souladu se zákonem o ochranných známkách, jakož i ustálenou judikaturou.

V inkriminované věci 1) osoba zúčastněná poukázala na skutečnost, že jakkoli dosavadní majitel napadené ochranné známky v řízení o jejím zápisu prokázal její užívání, neprokázal její rozlišovací způsobilost, která je pro zápis označení do rejstříku ochranných známek *conditio sine qua non*. Podle § 1 zákona o ochranných známkách může být ochrannou známkou za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby. Rozlišovací způsobilost je tedy základní vlastností ochranné známky, jejím imanentním rysem, který v průběhu času se může měnit, přičemž se jedná o vlastnost, kterou nelze exaktně poměřit - na její existenci se usuzuje na základě jednotlivých důkazů, zpravidla dokladů o užívání, předložených jejím majitelem.

Žalobce reagoval dne 1. 11. 2007 na výzvě Úřadu průmyslového vlastnictví v zápisném řízení k prokázání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení „Lékařské listy“ a uvedl mj., že „lze uznat za dostatečné užívání svědčící ve prospěch přihlašovatele i užívání smluvním uživatelem nebo jiným subjektem v případě, že toto užívání probíhá se souhlasem přihlašovatele a týká se zcela přihlašovaného označení. Při předkládání takovýchto dokladů musí přihlašovatel zároveň doložit, jaký je vztah mezi uživatelem a jím.“ Rozhodující pro doložení rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení pro výrobky a služby přihlašovatele je tak v daném případě existence smlouvy ze dne 22. 11. 1994 ve znění dohody ze dne 10. 12. 1997 a jednotlivá vydání periodika „Zdravotnické noviny“ spolu s přílohou „Lékařské listy“, na základě této smlouvy třetí stranou vydávaná. Užíváním označení „Lékařské listy“ svědčícím přihlašovateli tak mělo být v daném období i užívání tohoto označení společností Sanoma Magazines Praha s.r.o., resp. jejími právními předchůdci na základě smlouvy ze dne 22. 11. 1994 a dohody ze dne 10. 12. 1997. Jako důkazy žalobce předložil tyto přílohy:

- kopie mimořádné přílohy týdeníku Zdravotnické noviny „50 let Zdravotnických novin 1952 – 2002“, vydaná v listopadu 2002 k příležitosti 50. výročí vydávání periodika Zdravotnické noviny - str. 10;

- kopie titulní usnesení mimořádného všeodborového sjezdu o ukončení existence Revolučního odborového hnutí a o právním nástupnictví ze dne 2. 3. 1990;
- internetový výpis z obchodního rejstříku společnosti Vydavatelství a nakladatelství Práce, s.r.o.;
- kopie smlouvy o vydávání periodického tisku formou vydavatelského servisu ze dne 11. 2. 1994;
- kopie potvrzení bývalého jednatele společnosti Vydavatelství a nakladatelství Práce, s.r.o. ze dne 22. 2. 2006.

Ze všech žalobcem předložených dokumentů, především fotokopie přílohy týdeníku Zdravotnické noviny „50 let Zdravotnických novin 1952 – 2002“, fotokopie titulní strany přílohy „Lékařské listy“ č. 1 ze dne 21. 12. 1994, fotokopie titulní strany a tiráže periodika „Zdravotní noviny“ č. 51-52 ze dne 30. 12. 1998 včetně titulní strany přílohy „Lékařské listy“, lze pouze usoudit, že se relevantní veřejnost s označením setkává, že se jedná o dokumenty svědčící o užívání napadené ochranné známky. Nicméně tyto skutečnosti ještě nedokládají, že by napadená ochranná známka, která je bezesporu popisným označením vzhledem k charakteru výrobků a služeb, získala rozlišovací způsobilost.

V podání ze dne 1. 11. 2007 se žalobce dále dovolával slovní grafické ochranné známky ve znění „Lékařské listy“, jejíž přihláška č. 119256 ze dne 6. 2. 1997 se vztahovala na výrobky a služby zapsané do třídy 9: nosiče informací všeho druhu, vizuálního, auditivního a audiovizuálního charakteru, software; do třídy 16: tiskoviny a polygrafické výrobky všeho druhu; do třídy 35: propagační, reklamní a inzertní činnost a služby, marketing; do třídy 41: výchovná a zábavná činnost podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Přihlášku podala společnost Strategie Praha, s.r.o., již svědčilo vlastnictví v době 28. 9. 1998 - 18. 9. 2001. dalšími majiteli byly společnosti Strategie Praha s.r.o. v době 18. 9. 2001 – 19. 12. 2001, MONA spol. s r.o. v době 19. 12. 2001 – 5. 9. 2002 a Sanoma Magazines Praha s.r.o. v době 5. 9. 2002 – 19. 12. 2005. Posléze dne 19. 2. 2007 nabylo právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví o prohlášení této ochranné známky za neplatnou z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti.

Nicméně i tato ochranná známka ve znění „Lékařské listy“ jiného majitele byla rovněž prohlášena za neplatnou právě z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti. Je tedy nesporné, že důkazní prostředky, které žalobce překládal v průběhu inkriminovaného řízení, byly doklady svědčící o užívání napadené ochranné známky. V žádném případě se nejednalo o důkazy, které požaduje ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách, tj. prokazující, že napadené označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, **rozlišovací způsobilost**. Žalobce své dokazování zaměřil pouze na užívání napadené ochranné známky v obchodním styku, nikoliv na získání rozlišovací způsobilosti. Nesplnění podmínek zápisné způsobilosti přihlašovaného označení podle § 4 zákona o ochranných známkách bylo dáno tím, že žalobce nepředložil dostatečné důkazy ke splnění podmínek podle § 5 téhož zákona, že tak neunesl důkazní břemeno.

V této souvislosti považuje soud za nutné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. března 2007, č. j. 7 A 80/2000-78. Obiter dictum v tomto rozsudku Nejvyšší správní soud podotýká, že *napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové stojí na nesprávném právním názoru, podle kterého novinové výstřižky mladšího data nemohou prokázat získání rozlišovací způsobilosti. Podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb., o*

ochranných známkách je ze zápisu do rejstříku vyloučeno označení, které nemá způsobilost rozlišit výrobky nebo služby. Podle § 2 odst. 2 téhož zákona označení uvedené v odstavci 1 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, jestliže přihlašovatel prokáže, že takové označení užíváním v obchodním styku, které započalo nejméně dva roky před podáním přihlášky ochranné známky (dále jen "přihláška"), získalo rozlišovací způsobilost pro jeho výrobky či služby. Citované ustanovení v žádném případě nevyžaduje, aby přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost dva roky před podáním přihlášky, ani aby všechny doklady prokazující získání rozlišovací způsobilosti byly starší dvou let před podáním přihlášky. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že pro splnění podmínek § 2 odst. 2 zákona o ochranných známkách postačí, pokud přihlašovatel prokáže, že pro své výrobky či služby započal v obchodním styku užívat přihlašované označení dva roky před podáním přihlášky, a současně prokáže, že přihlašované označení tímto užíváním získalo rozlišovací způsobilost.

Z citovaného rozsudku jednoznačně vyplývá, chce-li přihlašovatel ochranné známky prokázat získání rozlišovací způsobilosti označení, je povinen nejen prokázat uvádění označených výrobků na trh, ale i okolnost, že rozlišovací způsobilost byla získána, a to právě exkluzivním uváděním označených výrobků na trh. Toto důkazní břemeno žalobce v inkriminované věci v známkoprávním řízení neunesl. Doklady o užívání slouží pouze pro odůvodnění domněnky o rozlišovací způsobilosti označení, která může být v řízení o prohlášení neplatnosti ochranné známky dodatečně vyvrácena. V řízení o zápisu přihlašovatel napadené ochranné známky předložil doklady, z nichž bylo lze usoudit na existenci časopisu s označením „Lékařské listy“ na relevantním trhu. Nicméně v řízení o prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky 1) osoba zúčastněná doložila, že tyto doklady neprokazují získání rozlišovací způsobilosti slovní ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ právě pro přihlašovatele, a že v důsledku toho nebylo naplněno ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách. Přičemž podle § 4 písm. b), c) zákona o ochranných známkách nelze do rejstříku ochranných známek zapsat označení, které nemá rozlišovací způsobilost, a které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, které slouží v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo k označení jiných jejich vlastností, jak je tomu rovněž v inkriminované věci.

Pokud se žalobce dovolával rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, a posléze i rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou.

Vrchní soud v Praze v jednání 1) osoby zúčastněné v namítaném rozsudku č. j. 3 Cmo 91/2010-300 shledal znaky nekalé soutěže, nicméně žalovaný při svém rozhodování vycházel z toho, že napadená slovní ochranná známka č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ nebyla zapsána na základě toho, že by bylo prokázáno získání rozlišovací způsobilosti, a k okolnosti, že „konkurenční“ užívání nebylo v souladu s právem o nekalé soutěži, přihlížet nemohl. Zatímco v inkriminované věci jde o posouzení zápisné způsobilosti napadené ochranné známky, ve věci vedené před Vrchním soudem v Praze šlo o posouzení nekalosoutěžního jednání. Závěry vyslovené Vrchním soudem v Praze tedy nelze mechanicky přenášet do známkoprávního řízení, v němž žalovaný postupoval v souladu se svou působností, když zkoumal, zda spotřebitel, bez toho, že by označení požívalo status ochranné známky, bude s to rozlišit výrobky a služby totožně označené nedistinktivním pojmenováním. Nesplnění podmínek zápisné způsobilosti podle § 4 zákona o ochranných známkách tak bylo dáno

s tím, že důkazy, které přihlašovatel předložil ke splnění podmínek podle § 5 téhož zákona, se ukázaly dodatečně jako neprokazující tvrzenou skutečnost.

Pokud se žalobce dovolával i rozsudku Nejvyššího soudu č. j. 23 Cdo 1526/2011, je na místě znovu poukázat na skutečnost, že oblastí rozhodování byla hospodářská soutěž, když Nejvyšší soud judikoval: *Vztah hospodářské soutěže v určité, okruhem subjektů omezené a pro jejich činnost specifické části trhu předpokládá existenci společné konkurenční oblasti, v níž nebo pro níž může dojít ke střetu na trhu, přičemž jednání účastníků hospodářské soutěže je vedeno soutěžním záměrem. Pojem „jednání v hospodářské soutěži“ je nutno vyložit v konkrétních případech nekalé soutěže podle konkrétních okolností. Současná úprava generální klauzule nepožaduje výslovně, aby šlo o jednání v hospodářském nebo obchodním styku (na rozdíl od úpravy v jiných státech, ale i od naší úpravy předválečné). Tím slovně i významově navazuje na uvozující ustanovení § 41 obch. zák., které rozšiřuje osobní dosah soutěžněprávní úpravy na veškerá jednání, která mohou mít jakýkoliv nepříznivý vliv na hospodářskou soutěž.*

V inkriminované věci se však jedná o známkoprávní řízení a posouzení rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky, a proto aplikace namítaných rozsudků není na místě.

Pokud žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi rozkladovými námitkami, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť žalobce ji nijak blíže nerozvedl. Soud posoudil žalobou napadené rozhodnutí ze dne 31. 10. 2012 ve světle rozkladu podaného dne 18. 11. 2010 v blanketní podobě a věcně odůvodněného až dne 21. 12. 2010 a dospěl k závěru, že se žalovaný zabýval uplatněnými námitkami dostatečným a srozumitelným způsobem. Pokud žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporuplné (str. 20 a str. 23), musel soud i tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Žalovaný uvedl, že v rámci zápisného řízení bylo konstatováno, že přihlašované označení postrádá rozlišovací způsobilost pro všechny přihlášené výrobky a služby a přihlašovatel byl vyzván podle § 5 zákona o ochranných známkách k prokázání rozlišovací způsobilosti. Přihlašovatel předložil postupně celou řadu dokladů, kterými se snažil prokázat získání rozlišovací způsobilosti. Správní orgán prvního stupně při posuzování návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou dospěl k přesvědčení, na rozdíl od závěrů učiněných v rámci zápisného řízení, že majitel napadené ochranné známky dostatečně neprokázal, že by jeho ochranná známka před svým zápisem do rejstříku získala na základě užívání v obchodním styku ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám rozlišovací způsobilost tak, jak to vymezuje § 5 citovaného zákona. Žalovaný správní orgán s tímto závěrem souhlasil, stejně jak učinil tímto svým rozsudkem Městský soud v Praze.

Žalobce dále namítal, že žalovaný neakceptoval jako průkaz získání rozlišovací způsobilosti užívání napadené ochranné známky, k němuž došlo po jejím zápisu, i tuto námitku musel soud odmítnout jako neodůvodněnou.

Podle § 32 odst. 2 zákona o ochranných známkách byla-li ochranná známka zapsána v rozporu s § 4 písm. b) nebo c) anebo d), nebude prohlášena za neplatnou, pokud v důsledku užívání získala po svém zápisu rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána.

Žalobce se svou námitkou domáhal toho, že žalovaný měl postupovat podle citovaného ustanovení. Výklad tohoto ustanovení provedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. Dubna 2009, č. j. 7 As 56/2008 – 170, podle něhož *označení „GOLF“, jež má být registrováno jako slovní ochranná známka bez dalších grafických prvků) pro časopis o hře golf, sděluje relevantní veřejnosti pouze to, že se jedná o časopise o této hře, a nijak ještě samo o sobě dotyčný časopis neodlišuje od jiných časopisů zaměřených na tuto tematiku. Tím však ještě není vyloučeno, aby označení „GOLF“ získalo sekundární rozlišovací způsobilost na základě výlučného užívání tohoto označení ve vztahu k výrobkům, pro něž má být ochranná známka zapsána.* Městskému soudu v Praze nezbylo než konstatovat, že se žalovaný od tohoto výkladu neodchýlil, když napadenou ochrannou známku prohlásil za neplatnou.

Pro možnost aplikace ustanovení § 32 odst. 2 zákona o ochranných známkách by mohly být relevantní doklady o tom, že se napadená ochranná známka vžila, s datací po dni 5. 3. 2008, kterým byla zapsána do rejstříku ochranných známek. V známkoprávním řízení majitel napadené ochranné známky sice předložil fotokopie prohlášení majitele, společnosti Ambit Media, a.s. a Ministerstva zdravotnictví ze dne 23. 1. 2009 o existenci smlouvy o vydávání týdeníku „Zdravotnické noviny“ uzavřené dne 7. 11. 2008; výtisky časopisu Lékařské listy č. 1 -10/2009; výtisky časopisu Lékařské listy SPECIÁL č. 1-6/2010; výtisky časopisu Lékařské listy č. 1-16/2010; výtisky časopisu Lékařské listy EXTRA leden 2010. Nicméně v podání doručeném žalovanému dne 16. 8. 2010 žalobce opět nedoložil, že by obecné popisné označení získalo rozlišovací způsobilost na základě těchto dokumentů. Jak vyplývá z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 35/2011-246, *pro prokázání získání rozlišovací způsobilosti je podstatné doložení objektivního stavu, zda relevantní veřejnost identifikuje pod názvem GOLF právě a jen časopis stěžovatele a je schopna toto označení odlišit od ostatních periodik o golfu.* Osoba, domáhající se zápisu nedistinktivního značení neprokazuje, že toto označení užívala, ale že označení v důsledku jeho užívání získalo rozlišovací způsobilost (distinktivitu).

Prokazování rozlišovací způsobilosti získané po zápisu ochranné známky je novým nalézacím řízením, a proto žalovaný dne 14. 7. 2010 zaslal majiteli napadené ochranné známky v souladu s § 32 odst. 2 zákona o ochranných známkách výsledek průzkumu rozlišovací způsobilosti slovní ochranné známky č. 296584 ve znění „Lékařské listy“ k vyjádření. Majitel napadené ochranné známky k tomuto výsledku nalézacího řízení pouze z důvodu procesní opatrnosti konstatoval, že od ledna 2009 užívá napadenou ochrannou známku na základě poskytnuté výlučné licence společnost Ambit Media, a.s. „Lékařské listy“ tak vychází jako příloha periodika „Zdravotnické noviny“ v minimálním distribuovaném nákladu 25.000 ks mezi odbornou zdravotnickou veřejnost.

Správní orgán prvního stupně rozhodoval na základě důkazů předložených majitelem napadené ochranné známky a konstatoval, že lze tak mít za prokázané její užívání v obchodním styku po jejím zápisu do rejstříku, avšak k zjištění, zda napadená ochranná známka získala rozlišovací způsobilost, bylo nutno také posoudit podklady navrhovatele, které se svým datem nebo obsahem vztahují do doby po zápisu napadené ochranné známky do rejstříku (viz podklady navrhovatele č. 1 (č. 18-21/2008), č. 3 (č. 9 a 10/2008 a č. 2, 4, 5, 7 a 8/2009) a č. 6. Z nich vyplynulo, že i po registraci napadené ochranné známky do rejstříku bylo na území České republiky užíváno označení ve znění „Lékařské listy“ jako titul pro

pravidelně vycházející tiskovinu se shodným nebo velmi podobným odborným zaměřením, a to osobou od majitele (či držitele licence) napadené ochranné známky odlišnou (navrhovatelem).

Podstatnou podmínkou získání rozlišovací způsobilosti označení je výlučnost jeho užívání, a proto žalovaný ve svém vyjádření upozornil, že k datu vydání prvostupňového rozhodnutí, tj. dne 15. 11. 2010, je vyloučeno, aby si spotřebitelská veřejnost spojovala takové označení pouze s jedním subjektem a byla na jeho základě schopna odlišit výrobky a služby jednoho ze jmenovaných subjektů od výrobků a služeb subjektu druhého. Poukazoval na to, že s ohledem na datum nabytí právní moci rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, jímž byl změněn rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. ledna 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-229, ve znění opravného usnesení ze dne 17. února 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-246, lze konstatovat, že navrhovatel prohlášení neplatnosti musel být v užívání daného označení tolerován až do dubna 2011.

Žalovaný dále uvedl, že citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 3 Cmo 91/2010-300 žalobce předložil žalovanému samostatně dne 20. 1. 2011, přičemž v odůvodnění rozkladu není jediná zmínka o požadavku na přezkum rozhodnutí, jež se opíralo mj. i o okolnost, že bylo/nebylo prokázáno získání rozlišovací způsobilosti pro dané označení v období po jeho zápisu do rejstříku ochranných známek. Z důvodu, že tento bod nebyl žalobcem uplatněn v rozkladovém řízení, nemohl jej žalovaný ani vypořádat, a proto s ohledem na uvedené Městský soud v Praze musel tuto žalobní námitku odmítnout jako nepatřičnou.

Žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí bylo sice „pouze“ částečně změněno (II. výrok napadeného rozhodnutí), ale současně bylo zásadním způsobem změněno odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a zásadně změněno i hodnocení důkazů (viz str. 30) a došlo tak k zásahu do práv žalobce. Podle názoru soudu však tímto postupem nedošlo k porušení procesního práva žalobce, neboť v rozhodnutí o rozkladu potvrdil výrok vydaný v prvním stupni, v rozsahu napadeném žalobou. Podle názoru soudu nelze ani tvrdit, že by žalovaný zásadním způsobem změnil odůvodnění závěru o prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky. V souladu se správním řádem tvoří prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí jeden celek, nelze tedy tvrdit nezákonnost, došlo-li k úpravě odůvodnění. Za důležitou soud považuje skutečnost, že nedošlo ke změně rozhodnutí v neprospěch žalobce.

Pokud jde o namítanou str. 30 napadeného rozhodnutí, žalovaný zde uvádí: „*odvolací orgán považuje za nutné uvést, že orgán prvního stupně řízení při svém rozhodování neznal a s ohledem na dobu vydání daného rozsudku ani nemohl znát výše uvedené rozhodnutí Vrchního soudu v Praze. Pokud by tento doklad obsahoval takové skutečnosti, které by jako jediné byly důvodem ke změně napadeného rozhodnutí, musel by odvolací orgán v souladu s principem dvojstupňovosti správního řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit orgánu prvního stupně řízení. Protože však odvolací orgán přehodnotil prvoinstanční rozhodnutí na základě dokladů předložených již v rámci řízení před orgánem prvního stupně, aniž by za základ svého změněného rozhodnutí vzal právě jen výše zmíněný rozsudek Vrchního soudu v Praze, nepovažoval za nutné, zejména s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení, věc vrátit orgánu prvního stupně řízení, nýbrž napadené rozhodnutí změnil tak, jak je uvedeno ve výroku.*“

Žalobou napadené správní rozhodnutí v citované pasáži tedy pouze poukazuje na okolnost, že pokud by rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 3 Cmo 91/2010-300, který byl předložen jako důkaz až po lhůtě k podání rozkladu, včetně lhůty k dodatečnému odůvodnění banketního rozkladu, obsahoval skutečnosti, na jejichž základě by bylo nutno konstatovat, že napadená ochranná známka dodatečně získala rozlišovací způsobilost, nemohl by takový výrok vydat orgán v řízení přezkumném, ale bylo by nutno rozhodnutí vrátit správnímu orgánu prvního stupně. Nicméně z citovaného rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 3 Cmo 91/2010-300 taková skutečnost nevyplynula, proto v přezkumném řízení bylo konstatováno, že výrok týkající se nedostatku rozlišovací způsobilosti označení byl vysloven po právu.

Městský soud v Praze ani tento postup žalovaného neshledal nezákonným. Žalovaný v průběhu správního řízení konstatoval, že důkazy o užívání označení „Lékařské listy“ neprokázaly dostatečně získání rozlišovací způsobilosti napadené ochranné známky. Jeho postup byl zcela v intencích citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 35/2011-246, v němž k prokázání získání rozlišovací způsobilosti pro označení časopisu se konstatuje: „(p)očet výtisků a předplatitelů, délka doby vydávání a míra propagace časopisu (poutače, webové stránky, reklama na časopis) jsou ve smyslu citované judikatury EU jedním z možných důkazů nasvědčujících možnému získání rozlišovací

způsobilosti. Mají však spíše podpůrnou povahu a neprokazují ještě samy o sobě tuto kvalitu příslušného označení. Tu lze prokázat zpravidla pouze ve spojení s dalšími důkazními prostředky, např. metodologicky vhodně strukturovaným a dostatečně reprezentativním sociologickým průzkumem u relevantní veřejnosti. Z něho by mělo vyplynout, že průměrný spotřebitel v rámci relevantní veřejnosti (tedy ve svém souhrnu zcela výrazná většina relevantní veřejnosti) bez obtíží spojí ve své mysli v případě, že se bude zabírat časopisy o golfu, pojem GOLF s časopisem stěžovatele a že si tento časopis nesplete s jiným obdobně zaměřeným nebo podobně pojmenovaným časopisem. Toto myšlenkové spojení by se mělo týkat i převážně většiny těch příslušníků relevantní veřejnosti, kteří časopis stěžovatele nesledují nebo sledují jen občas či nepravidelně, např., proto, že pravidelně sledují jiné časopisy o golfu.“

Žalobce dále namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanovením § 2 odst. 2, 4 správního řádu, tedy zásadami ochrany nabytých práv a předvídatelnosti veřejné správy.

Podle § 2 odst. 2 správního řádu správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

V inkriminované věci žalovaný přijal řešení, odpovídající okolnostem této věci. Skutečnost, že nevyhověl návrhu žalobce, ještě nemusí ve svých důsledcích znamenat

porušení základních zásad správního řízení. Žalobce nemohl legitimně očekávat, že bude jeho tvrzením vyhověno, žalobci bylo dobře známo, že dne 19. 2. 2007 nabylo právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví o prohlášení slovní grafické ochranné známky ve znění „Lékařské listy“, přihlášené pod č. 119256 dne 6. 2. 1997, za neplatnou právě z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti. Žalovaný standardním způsobem za použití předepsaných kritérií a hledisek a v souladu s ustálenou judikaturou porovnával doklady předložené žalobcem v průběhu celého řízení a dospěl k závěru, že napadená ochranná známka nezískala užíváním rozlišovací způsobilost, že její majitel neunesl důkazní břemeno. Soud neshledal důvod, pro který by bylo lze napadené rozhodnutí zrušit.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, „vzhledem k požadavku přísně individualizovaného posuzování jednotlivých známkoprávních sporů zpravidla nelze spatřovat ustálenou správní praxi Úřadu průmyslového vlastnictví v posuzování konkrétních ochranných známek. Tato praxe však může spočívat v ustálených postupech a metodách, jež Úřad průmyslového vlastnictví při jejich posuzování používá. I za této situace ovšem musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 vyloučeno.“

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Podle Městského soudu v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. ledna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková